

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobce: **L. K.**
bytem H. 359, X H.
adresa pro doručování: P. O. BOX X, X M. T.

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 9. 2019, č. j. X, ve věci příspěvku na péči
takto:

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky ve Zlíně (dále jen „úřad práce“) ze dne 8. 1. 2019, č. j. X, o přiznání příspěvku na péči ve výši 880 Kč měsíčně od října 2018.
2. **Žalobce v žalobě** namítal, že při posouzení jeho zdravotního stavu správní orgány nepřihlédly k tomu, že je osobou s těžkým funkčním postižením pohyblivosti a orientace, osobou s poruchou autistického spektra. Žalobce splňuje podmínky nároku na příspěvek na péči ve třetím stupni závislosti, a nikoli prvním. Správní orgány nepřihlédly ke skutečnému zdravotnímu stavu žalobce, ani k rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 5. 2018, č. j. X o přiznání průkazu osoby zdravotně těžce postižené (dále jen „ZTP“), podle kterého žalobce je osobou s těžkým funkčním postižením pohyblivosti a orientace, osobou s poruchou autistického spektra a u žalobce jde o těžké postižení pohyblivosti. Tento zdravotní stav je trvalý. Tyto skutečnosti napadené rozhodnutí popírá. Použití facilitačních

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

(usnadňujících) pomůcek při zvládání základních životních potřeb (dále jen „ZŽP“), jak argumentoval žalovaný, není u žalobce prakticky použitelné.

3. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** uvedl, že žalobce se opírá o rozhodnutí žalovaného o přiznání průkazu „ZTP“. Žalobce nesprávně uvedl, že byl hodnocen jako osoba s těžkým funkčním postižením orientace, avšak v rozhodnutí je uvedeno, že u něj jde o těžké postižení pohyblivosti. V posudku ze dne 4. 5. 2018 není uvedena žádná zmínka o neschopnosti orientace nebo poruše autistického spektra. Posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „posudková komise“) vycházel mj. ze zprávy praktické lékařky z 23. 10. 2018, podle které chování a komunikace žalobce jsou přiměřené, žalobce je orientován všemi modalitami, jeho paměť je přiměřená a intelekt normální.
4. Nezvládání některých aktivit ZŽP podle posudkových kritérií musí být každodenní, nikoliv občasné či nahodilé a každodennost trvá nebo má trvat déle než jeden rok. Posudková komise se jednotlivými ZŽP zabývala a náležitě je odůvodnila. Facilitační pomůcky předepisuje z vlastního podnětu nebo na žádost pacienta a po vyhodnocení účelu praktický nebo odborný lékař, který rovněž může předepsat rehabilitační aktivizaci (zácvik k užívání pomůcky). Je na žalobci, aby nemožnost využití usnadňujících pomůcek konzultoval s příslušným lékařem.
5. Žalovanému nepřísluší činit medicínské závěry, avšak dbal na to, aby posudek o závislosti vyhověl kritériím svědčícím o jejich úplnosti a přesvědčivosti. Žalobní námitky byly shodné s odvolacími. Odvolacími námitkami se žalovaný zabýval v napadeném rozhodnutí. Zdravotní stav žadatelů o příspěvek na péči je posuzován podle jiných právních předpisů a kritérií než u průkazu osoby zdravotně postižené a u invalidních důchodů. Ani z rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně, ani z rozhodnutí ve věci průkazu osoby zdravotně postižené nevyplývá, že by žalobce nezvládal neuznané ZŽP.
6. **Žalobce v replice** namítl, že mu správní orgány nezaslaly ani jeden posudek a nemohl se k nim vyjádřit. Posudky nebyly vypracovány v zákonných lhůtách. Žalobce musel souhlasit s vypracováním posudku posudkovou komisí bez jeho účasti. Posudky ve věcech invalidního důchodu a průkazu ZTP byly vypracovány v roce 2018, tedy méně než šest měsíců před podáním žádosti o příspěvek na péči, a uváděly zdravotní stav, který je trvalý, proto mohou být důkazem. Rozhodnutí má odrážet skutečný skutkový stav. Napadené rozhodnutí nesprávně popírá závěry předchozích posudků o těžké pohyblivosti žalobce.
7. **Žalobce soudu** doručil 16. 10. 2020 lékařskou zprávu o onkologickém onemocnění a již nežádal o nařízení jednání.
8. **Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
9. **Ze správního spisu** ve vztahu k souzené věci soud zjistil následující. Žalovaný uznal žalobci nezvládání ZŽP mobilita, osobní aktivity a péče o domácnost.
10. U neuznaných ZŽP žalovaný uvedl, že nebyl zjištěn medicínský důvod pro jejich nezvládání. Rozsah duševních, smyslových a tělesných funkčních schopností byl u žalobce Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

dostatečný. Posudková komise v posudku uvedla, že žalobce je schopen zvládat přiměřeně svému věku s využitím dostupných kompenzačních pomůcek a facilitátorů při eventuálním preventivním dohledu druhé osoby neuznané ZŽP. Dále posudková komise uvedla, že objektivní nálezy neodůvodňují hodnocení zdravotního stavu žalobce odlišně.

11. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
12. Příspěvek na péči se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby [§ 7 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o sociálních službách“)], přičemž stupně závislosti jsou rozděleny podle počtu ZŽP, jež daná osoba není schopna zvládat (§ 8 odst. 2 zákona o sociálních službách). ZŽP, které jsou pro účely zjištění stupně závislosti osoby na pomoci jiné fyzické osoby posuzovány, je celkem deset: mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost – ta se neposuzuje u dětí [§ 9 odst. 1 písm. a) až j) zákona o sociálních službách].
13. Obsah těchto ZŽP je konkretizován výčtem aktivit v příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „vyhláška č. 505/2006 Sb.“).
14. Podle § 2a vyhlášky č. 505/2006 Sb. pro závěr, že posuzovaná osoba je při zajištění některé z životních potřeb závislá na pomoci jiné fyzické osoby, postačuje, pokud posuzovaná osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat danou ZŽP vymezena v příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb.
15. Při rozhodování o příspěvku na péči je zásadním a rozhodujícím důkazem posudek závislosti osoby. Na posudek závislosti osoby na péči je podle konstantní judikatury třeba nahlížet jako na kterýkoliv jiný důkazní prostředek, neboť se sice jedná o tzv. „povinný důkaz“, nikoliv však o závazné stanovisko či závazný podklad rozhodnutí. Z toho důvodu není správnost posudku presumována, posudek proto podléhá hodnocení správního orgánu a nemůže být bez dalšího převzat jako pravdivý. Při rozhodování ve věci příspěvku však správní orgán neposuzuje věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti [srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 3. 2. 2010, č. j. 3 Ads 77/2009-59; či ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3 Ads 48/2009-104]. Při hodnocení posudku je proto podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009-53, stěžejní, že *„posudková komise MPSV je při posuzování stupně závislosti [...] povinna vycházet ve smyslu § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem ošetřujícího lékaře, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře. Na takový posudek jako svou podstatou rozhodující důkaz je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti. To v posuzované věci platí především pro řízení před žalovaným správním orgánem, jako orgánem odvolacím, pro jehož řízení a rozhodnutí byl posudek vyžádán. Obdobně je pak třeba posuzovat požadavky na tento posudek kladené v případném soudním přezkumném řízení.“* Samotná realizace tohoto požadavku pak dle rozsudku NSS ze dne 20. 12. 2018, č. j. 10 Ads 269/2018-29, v praxi spočívá v tom, že se posudková komise *„musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které osuzovaná osoba namítá, a vyjádřit se k její schopnosti zvládat veškeré aktivity vyjmenované u jednotlivých životních potřeb v příloze č. 1 vyhlášky MPSV č. 505/2006 Sb.,*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách. Případnými spornými dílčími aktivitami se posudková komise musí detailně zabývat a své úvahy opřít o dostatečně zjištěný skutkový stav. Posudek je rozhodujícím důkazem v řízení o přiznání příspěvku na péči, pokud neuzbuzuje pochybnosti o své celistvosti a přesvědčivosti a neexistují jiné důkazy, které jeho správnost zpochybňují. V případě vzniku pochybností či nesrovnalostí mezi podkladovou dokumentací, tvrzeními posuzované osoby a závěry posudkové komise je pak na místě provést osobní vyšetření posuzované osoby. Právě osobní posouzení, byť není obligatorní zákonnou podmínkou, by mělo být v podobných případech pravidlem a současně vhodným způsobem, jak takové pochybnosti vyvrátit (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 5. 2015, č. j. 3 Ads 214/2014-25). Nenaplnění výše uvedených požadavků je vadou řízení před správním orgánem ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

16. Žalovaný neuznal žalobci nezvládání **ZŽP orientace**, protože podle sociálního šetření žalobce slyší dobře, osoby rozpozná, orientace ve známém prostoru je zachována, má pouze potíže s krátkodobou pamětí. Soud zjistil dále ze sociálního šetření, že žalobce špatně vidí, má šedý zákal, používá brýle a operace se plánuje; žalobce je svéprávný. Posudková komise v posudku cituje zprávu praktické lékařky, podle které chování a komunikace žalobce jsou přiměřené, žalobce má přiměřenou paměť a intelekt normální.
17. Podle přílohy č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, 2. mít přiměřené duševní kompetence, 3. orientovat se osobou, časem a místem, 4. orientovat se v přirozeném sociálním prostředí, 5. orientovat se v obvyklých situacích a přiměřeně v nich reagovat.
18. Provedené dokazování neosvědčilo, že by žalobce nezvládal některou z uvedených aktivit. Ačkoli má žalobce dle zdravotnické dokumentace zákal, není nikde uvedeno ani prokázáno, že by nerozeznával zrakem. Nic bližšího k zákalu se v lékařských zprávách neuvádí a žalobce ani netvrdí, že by neměl dostatečné zrakové funkce ke zvládání ZŽP orientace nebo že nezvládá některou z aktivit ZŽP orientace.
19. Žalovaný neuznal žalobci nezvládání **ZŽP oblékání a obouvání** a shodně jako posudková komise v posudku uvedl, že oděv lze například položit na pojízdný stolek, oblékat se může žalobce vsedě s využitím facilitátorů jako jsou suché zipy, nazouvací obuv s nazouvací lžící, vše s delší časovou rezervou. Soud zjistil ze záznamu o sociálním šetření, že žalobci chystá oblečení dcera, ale výběr vhodného oblékání podle počasí a příležitosti by žalobce zvládl sám. Žalobce se obleče ve správném pořadí, většinou oblečení zvládne sám, pouze někdy potřebuje pomoci do rukávu. Žalobce si tkaničky u bot nezaváže, nemůže být v předklonu a používá boty na suchý zip. Knoflíky a zipy u oblečení většinou zvládne.
20. K ZŽP oblékání a obouvání soud poukazuje na to, že podle přílohy č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, 2. rozeznat rub a líc oblečení a správně je vrstvit, 3. oblékat se a obouvat se, 4. svlékat se a zouvat se, 5. manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.
21. Provedené dokazování ani u této ZŽP neosvědčilo, že některou z jejích aktivit žalobce nezvládal z medicínského důvodu v přijatelném standardu a s využitím usnadňujících pomůcek, lékařské zprávy taková objektivně přezkoumatelná tvrzení ani zpochybňující indicie neobsahují.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

22. Žalovaný neuznal žalobci nezvládání **ZŽP tělesná hygiena** a shodně jako posudková komise v posudku uvedl, že žalobce může použít usnadňující pomůcky, jako jsou madlo, sedačka do vany, kartáč s dlouhou rukojetí na záda, protiskluzová předložka ap. Soud zjistil ze záznamu o sociálním šetření, že žalobce malou hygienu zvládá sám u umyvadla. Při koupání žalobci pomůže dcera do vany, potom mu pomůže umýt záda a opláchnout. Kvůli závratím je potřebný dohled jiné osoby. Žalobce se učeše sám. Holí ho dcera mechanickým strojem – bojí se, aby se neporezal. Manikúru a pedikúru provádí dcera – žalobce nemůže být v předklonu a také z důvodu bezpečnosti. Dcera se bojí nechat ho samotného manipulovat s ostrými předměty, jako jsou nůž, nůžky, žiletky, aby neublížil sobě nebo jiným.
23. Podle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. za schopnost zvládat ZŽP tělesná hygiena se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. použít hygienické zařízení, 2. dodržovat tělesnou hygienu, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, 3. provádět celkovou hygienu, 4. česat se, provádět ústní hygienu, holit se.
24. Provedené dokazování ani u této ZŽP neosvědčilo, že je zde medicínský důvod pro nezvládání některé z jejích aktivit v přijatelném standardu. Lékařské zprávy žádá taková zjištění neobsahují.
25. Žalovaný neuznal žalobci nezvládání ZŽP **péče o zdraví** a uvedl, že doprava či doprovod k lékařům je hodnocen v rámci ZŽP osobní aktivity a mobilita. Soud zjistil ze záznamu o sociálním šetření, že žalobci léky chystá dcera a ona nebo vnoučata žalobci musí připomenout jejich včasné užití. Na kontroly k lékařům (kardiolog, plicní) žalobce vozí dcera autem.
26. Podle přílohy č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. dodržovat stanovený léčebný režim, 2. provádět stanovené preventivní, léčebné a léčebně rehabilitační a ošetrovatelské postupy a opatření a používat k tomu potřebné léky nebo pomůcky, 3. rozpoznat zdravotní problém a v případě potřeby vyhledat nebo přivolat pomoc.
27. U žalobce nebyla prokázána duševní ani tělesná onemocnění, která by znemožňovala provádění některé z citovaných aktivit této ZŽP.
28. Žalobce nepředložil vyšetření psychologa ani psychiatra, či očního nebo jiného lékaře, které by prokázalo nezvládání neuznaných ZŽP.
29. U **ZŽP stravování** podle přílohy č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. se za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu považuje stav, kdy osoba je schopna 1. vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, 2. nalít nápoj, 3. rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji, 4. najíst se a napít, 5. dodržovat stanovený dietní režim, 6. konzumovat stravu v obvyklém denním režimu, 7. přemístit nápoj a stravu na místo konzumace.
30. Žalobce neuvedl nic konkrétního o nezvládání některé z aktivit této ZŽP, ani to neprokázal a nezvládání této ZŽP se nepodává ani z posudku posudkové komise a lékařských zpráv ve spise. Provedené dokazování ani u této ZŽP neosvědčilo, že některou z jejích aktivit žalobce nezvládal z medicínského důvodu v přijatelném standardu a s využitím usnadňujících pomůcek.
31. Ohledně zvládání **ZŽP výkon fyziologické potřeby** se soud ztotožňuje se závěrem žalovaného a posudkové komise. Žalobcem namítané omezení pohyblivosti neznamená nezvládání aktivit podle vyhlášky č. 505/2006 Sb. u této ZŽP: 1. včas používat WC, Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

2. zaujmout vhodnou polohu, 3. vyprázdnit se, 4. provést očistu, 5. používat hygienické pomůcky, a to v úrovni pozbytí schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu (§ 9 odst. 5 zákona o sociálních službách).
32. Podle přílohy vyhlášky č. 505/2006 Sb. je vymezena schopnost zvládat **ZŽP komunikace** tak, že osoba je schopna 1. vyjadřovat se srozumitelně mluvenou řečí a dorozumět se jejím prostřednictvím s jinými osobami v rozsahu běžné slovní zásoby odpovídající věku a sociálnímu postavení, 2. chápat obsah přijímaných a sdělovaných zpráv, 3. vytvářet rukou psanou krátkou zprávu, 4. porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům a zvukovým signálům, 5. používat běžné komunikační prostředky.
33. Ani u této ZŽP žalobce netvrdil a nedoložil konkrétně nezvládání některé z aktivit. Podle posudku posudkové komise a zprávy praktické lékařky komunikace žalobce je přiměřená, žalobce má přiměřenou paměť a intelekt normální.
34. Posudek či zpráva praktického odborného lékaře nemá právní účinky posouzení posudkového lékaře, v posuzované věci jde o funkční dopady zdravotního stavu na zvládání ZŽP. Vyjádření lékaře ohledně zvládání ZŽP obsažené v lékařské zprávě není pro posudkového lékaře závazné a tvoří pouze podklad pro jejich vlastní odborné posouzení (obdobně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2016, č. j. 5 Ads 158/2014-29).
35. Řízení ve věcech příspěvku na péči, invalidního důchodu a průkazu ZTP je upraveno různými právními předpisy, které stanovují pro každé řízení zvláštní pravidla posouzení nároku a nejsou vzájemně závislé. Posouzení nároku žalobce na invalidní důchod a na průkaz ZTP tedy nijak nesouvisí s nárokem na příspěvek na péči. Žalobce ani neuvedl, nezvládání které konkrétní aktivity jednotlivých ZŽP bylo prokázáno kterým důkazem ze jmenovaných řízení, dokonce ani nic konkrétního k nezvládání jednotlivých ZŽP netvrdil.
36. Námitka, že žalobce neměl možnost vyjádřit se k posudkům o závislosti na péči jiné fyzické osoby, byla podána opožděně, tj. po dvouměsíční lhůtě od doručení rozhodnutí o odvolání podle § 71 odst. 2 a § 72 odst. 1 s. ř. s. (napadené rozhodnutí žalobce převzal dne 19. 9. 2019 a repliku zaslal soudu dne 3. 1. 2020). Nad rámec rozsudku soud konstatuje, že podle správního spisu úřad práce vyrozuměl žalobce dne 27. 12. 2018 o tom, že obdržel posouzení stupně závislosti a že žalobce se může do pěti pracovních dnů vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Vyrozumění žalobce převzal dne 28. 12. 2018 a možnosti vyjádřit se nevyužil. V řízení o odvolání žalovaný vyrozuměl žalobce o výsledku posouzení stupně závislosti posudkovou komisí a žalobce se písemně vyjádřil dne 21. 8. 2019. Proti nečinnosti posudkových orgánů se podle správního spisu žalobce nebránil, jak mu to umožňuje správní řád. Vydání posudků o stupni závislosti po uplynutí zákonné lhůty nečiní napadené rozhodnutí nezákonným. Obecně lze konstatovat, že žalobce se mohl zúčastnit jednání posudkové komise, zejména pokud by o to požádal a pokud by posudková komise neshledala za dostačující posouzení ze zdravotnické dokumentace (posudkový spis a případná žádost žalobce o účast na jednání posudkové komise nejsou součástí spisu zaslaného žalovaným soudu). Podle posudku posudkové komise nebyla účast žalobce u jednání komise nutná a zdravotnická dokumentace byla dostačující k přijetí posudkového zhodnocení a závěru, o čemž posudková komise žalobce podle posudku 11. 7. 2019 vyrozuměla. Ostatně, žalobce netvrdí, jak mu bylo zasaženo jeho neúčastí u jednání

komise do jeho práv ani proč byla jeho účast potřebná. O ustanovení zástupce pro soudní řízení správní žalobce nežádal.

37. Žalobní námitky, podle nichž nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav a žalobce je závislý na pomoci jiné fyzické osoby, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a že žalobce nezvládá více ZŽP, soud neshledal důvodné.
38. Závěrem soud shrnuje, že správní orgány zjistily správně skutkový stav, vybraly správně právní předpisy, pod které ho podřadily a z toho vyvodily v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil, a proto žalobu zamítl.
39. Soud v souladu s § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v něm neměl úspěch a správnímu orgánu takové právo ve věcech sociální péče nepřísluší.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Olomouc 30. října 2020

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně